

in seipso caro. Misertus ergo
 deus ut hominem redeme-
 re carnem ad se debuit redu-
 cere. quam in peccatione
 culpe ex infirmitate aliquid
 constat habuisse. Et eo altius
 debuit apostata angelum re-
 pellere. quocumque assistendi
 fortitudine corrumpit. nihil infir-
 mum ex carne gestabat. recte
 psalmista. Cum misertum redēp-
 torem hominibus diceret.
 Ipsam quoque causam miseri
 cordis expressit dicens. Et
 memoratus est quia caro sunt
 et sic dicens. quod eorum infirma
 vidit eodistricte culpas punire
 noluit. Et adhuc aliud quod ap-
 tur homo reparari debuit. et sup-
 biens spiritus reparari non possit.
 Quamobrem angelus
 sua malitia cecidit hominem
 uero aliena prostrabit.

XVIII. DE SEPTUAGINTA
 NUMERIS PER
 ANNO

SEPTEMNAM
 quod diebus uniuersum
 tempus inuoluitur. Ater-
 na enim dies quae expleta. Vir-
 tuerum uicissitudines sequitur.
 scilicet octaua est. unde et psalmis-
 ta resurrectionis diem conside-
 rans quia de extremi iudicium
 distinctione loquitur ut pre-
 misit titulum dicens. In finem
 psalmus. dauid pro octaua.
 Ut enim quam octauam diceret
 demonstraret. diem illam tre-
 mendum terroris in psalmo in cho-
 ratione secutus est dicens.

7. Domine in ira tua arguas me neque
 in furore tuo corpias me. septi-
 nario numero perfectio aeter-
 nitatis innuitur. Cum dies sep-
 timus in requiem domini sanctificatus
 catur. cuius uespera in esse nō dī
 quia aeternae beatitudinis requi-
 es nullo termino coartatur. hinc
 est etiam quod lege data dies sep-
 timus feruatus esse precipitur. Ut
 eterna. illum requies designet.
 Quod septinarium numerum